

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 12 czerwca 2018 r.

Poz. 1134

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO¹⁾

z dnia 21 maja 2018 r.

w sprawie wymagań, jakim powinna odpowiadać ochrona przechowywanego i przewożonego zabytku wpisanego na Listę Skarbów Dziedzictwa²⁾

Na podstawie art. 37i ust. 6 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2017 r. poz. 2187 oraz z 2018 r. poz. 10) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wymagania, jakim powinna odpowiadać ochrona przechowywanego zabytku wpisanego na Listę Skarbów Dziedzictwa, zwanego dalej „zabytkiem”, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wymagania, jakim powinna odpowiadać ochrona przewożonego zabytku, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego: *P. Gliški*

¹⁾ Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego kieruje działem administracji rządowej – kultura i ochrona dziedzictwa narodowego, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (Dz. U. poz. 2321).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 8 grudnia 2017 r. pod numerem 2017/574/PL, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

Załączniki do rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 21 maja 2018 r. (poz. 1134)

Załącznik nr 1

WYMAGANIA, JAKIM POWINNA ODPOWIADAĆ OCHRONA PRZECHOWYWANEGO ZABYTEKU WPISANEGO NA LISTĘ SKARBÓW DZIEDZICTWA

I Zabezpieczenie zabytku przed pożarem

1. Pomieszczenie, w którym przechowuje się zabytek wpisany na listę Skarbów Dziedzictwa, zwany dalej „zabytkiem”:

- 1) znajduje się w budynku, w którym są spełnione wymagania ochrony przeciwpożarowej;
- 2) znajduje się w strefie pożarowej objętej systemem sygnalizacji pożarowej włączonym do systemu monitoringu Państwowej Straży Pożarnej;
- 3) jest wyposażone w urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice, których dobór oraz rodzaj środków gaśniczych odpowiada potencjalnym zagrożeniom, rodzajowi i specyfice zabytku oraz jego wartości, z uwzględnieniem skutków, jakie użycie tych środków gaśniczych będzie miało na zabytek.

2. Zabytek przechowuje się w pomieszczeniu, z którego zapewniono warunki jego ewakuacji, wynikające z instrukcji, o której mowa w pkt 5.

3. W pomieszczeniu, w którym przechowuje się zabytek, nie używa się otwartego ognia oraz innych czynników mogących zainicjować pożar.

4. Urządzenia, środki oraz systemy zabezpieczające przechowywany zabytek przed pożarem utrzymuje się w stanie zapewniającym ich sprawność.

5. Dla strefy pożarowej obejmującej pomieszczenie, w którym przechowuje się zabytek, opracowuje się i wdraża instrukcję bezpieczeństwa pożarowego, która oprócz elementów zawartych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 620) zawiera wskazanie:

- 1) potencjalnych zagrożeń pożarowych;
- 2) dróg i kierunków ewakuacji zabytku;
- 3) sposobu sprawdzania organizacji i warunków ewakuacji zabytku;
- 4) technicznych środków umożliwiających ewakuację zabytku;
- 5) miejsc przechowywania zabytku, z uwzględnieniem miejsca, w którym zabytek będzie przechowywany do czasu ustalenia zagrożenia, z uwzględnieniem miejsca powstania zagrożenia i jego rodzaju oraz niezbędnej ochrony zabytku w miejscach, w których będzie on przechowywany do czasu ustania zagrożenia;
- 6) postępowania przy zabezpieczeniu zabytku, w tym określenie procedur pakowania i przemieszczania zabytku;
- 7) osób wyznaczonych mających brać udział w ewakuacji zabytku, ze wskazaniem zakresu ich działania i odpowiedzialności;
- 8) procedur powiadamiania właściciela lub posiadacza zabytku oraz osób, o których mowa w ppkt 7, o powstaniu zagrożenia;
- 9) form współpracy w zakresie ewakuacji zabytku z zewnętrznymi służbami i instytucjami.

II Zabezpieczenie zabytku przed kradzieżą lub innym zagrożeniem

1. Pomieszczenie, w którym przechowuje się zabytek, jest wyposażone:

- 1) na parterze i w piwnicy w:
 - a) okna w klasie RC3 odporności na włamanie zgodnie z PN-EN 1627,
 - b) drzwi w klasie 3 odporności na włamanie zgodnie z PN-EN 1627,
 - c) żaluzje w klasie 2 odporności na włamanie zgodnie z PN-EN 1627,
 - d) kraty stalowe wykonane z kształtowników stalowych o przekroju minimum 200 mm² przy rozstawie prętów poziomych 400 mm i pionowych 150 mm oraz spawaniu wszystkich połączeń; ramy krat ruchomych wykonane z profili kątowych lub ceowych z blachy o grubości minimum 3 mm przy zastosowaniu zamknięć posiadających certyfikaty, uniemożliwiających otwarcie bez klucza;

2) na innych kondygnacjach niż określone w ppkt 1 w:

- a) okna w klasie RC1 odporności na włamanie zgodnie z PN-EN 1627, z szybami P2A zgodnie z PN-EN 356,
- b) drzwi w klasie 2 odporności na włamanie zgodnie z PN-EN 1627,
- c) żaluzje lub kraty w klasie 1 odporności na włamanie zgodnie z PN-EN 1627.

2. Pomieszczenie, w którym przechowuje się zabytek, znajduje się w budynku objętym systemem sygnalizacji włamania i napadu.

3. System sygnalizacji włamania i napadu w pomieszczeniu, w którym przechowuje się zabytek:

- 1) spełnia minimum 2 stopień zabezpieczenia zgodnie z PN-EN-50131-1;
- 2) zabezpiecza wszystkie otwory drzwiowe i okienne oraz kubaturę pomieszczenia;
- 3) zapewnia sterowanie zabezpieczeniem pomieszczenia w obrębie wydzielonego podsystemu;
- 4) obejmuje ochroną indywidualną zabytek;
- 5) zapewnia powiadomienie właściciela lub posiadacza zabytku o sygnałach alarmowych i uszkodzeniowych.

4. Pomieszczenie, w którym przechowuje się zabytek, wyposaża się w system telewizji dozorowej zapewniający:

- 1) identyfikację osób wchodzących do pomieszczenia;
- 2) obserwację i rejestrację zdarzeń w miejscu przechowywania zabytku;
- 3) możliwość przechowywania obrazów przez okres 30 dni od dnia nagrania.

5. Urządzenia systemu telewizji dozorowej, w szczególności rejestrujące, zasilające lub przełączające, zabezpiecza się przed przypadkowym albo celowym uszkodzeniem, wyłączeniem, nieuprawnioną zmianą konfiguracji lub kradzieżą.

6. W przypadku przechowywania zabytku w gablotach stosuje się gabloty bezpieczne posiadające:

- 1) konstrukcję z materiałów zapewniających stabilność;
- 2) możliwość przytwierdzenia do podłoża lub zablokowania utrudniającego zmianę położenia;
- 3) przeszklenie ze szkła o zwiększonej odporności na przebicie i rozbicie minimum w klasie P4A zgodnie z PN-EN 356;
- 4) możliwość zainstalowania zabezpieczeń elektronicznych będących częścią systemu sygnalizacji włamania i napadu lub urządzeń działających autonomicznie poza tym systemem.

7. W przypadku przechowywania zabytku za osłonami zabezpieczającymi stosuje się szklane osłony i przegrody zabezpieczające wykonane ze szkła bezpiecznego minimum w klasie P2A zgodnie z PN-EN 356 albo tworzyw o parametrach zbliżonych do tych właściwości.

8. Urządzenia oraz systemy zabezpieczające przechowywany zabytek przed kradzieżą lub innym zagrożeniem utrzymuje się w stanie zapewniającym ich sprawność.

WYMAGANIA, JAKIM POWINNA ODPOWIADAĆ OCHRONA PRZEWOŻONEGO ZABYTKU WPISANEGO NA LISTĘ SKARBÓW DZIEDZICTWA

1. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zabytek wpisany na Listę Skarbów Dziedzictwa, zwany dalej „zabytkiem”, w czasie przewożenia, podlega ochronie wykonywanej przez pracownika ochrony specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej w rozumieniu ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2017 r. poz. 2213 oraz z 2018 r. poz. 138 i 650), zwanego dalej „konwojentem”.

2. Na terytorium państwa innego niż Rzeczpospolita Polska zabytek w czasie przewożenia podlega ochronie przez osobę posiadającą uprawnienia do wykonywania na terenie tego państwa działalności w zakresie ochrony osób i mienia z bronią.

3. Właściciel lub posiadacz zabytku, odpowiadający za organizację przewożenia zabytku, przekazuje pisemną informację dotyczącą przewożenia zabytku państwowej instytucji kultury, której celem statutowym jest wyznaczanie i upowszechnianie standardów w zakresie muzealnictwa i ochrony zbiorów, koordynującej i sprawującej nadzór nad przewożeniem zabytku.

4. Instytucja kultury, o której mowa w pkt 3, przekazuje otrzymaną informację Policji.

5. Przewożenie zabytku, na którego stan zachowania ma wpływ temperatura, wilgotność powietrza lub drgania o minimalnym nawet natężeniu, wykonuje się przy użyciu środka transportu wyposażonego w system powiadamiania o zagrożeniach, wskazujący w trakcie przewożenia zabytku miejsce usytuowania środka transportu oraz zmiany, które zagrażają bezpieczeństwu przewożonego zabytku, oraz zapewniającego utrzymanie stałej temperatury i wilgotności powietrza, a także eliminującego drgania związane z przemieszczaniem się środka transportu.

6. W przypadku gdy przewożony zabytek jest muzealium w rozumieniu art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2018 r. poz. 720), w przewożeniu zabytku uczestniczy kurier muzealny.

7. Ochronę podczas przewożenia zabytku wykonuje:

- 1) jeden konwojent – w przypadku gdy wartość zabytku jest mniejsza niż 5 jednostek obliczeniowych, z których każda stanowi 120-krotność ogłaszanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383, z późn. zm.¹⁾) przeciętnego wynagrodzenia w kwartale poprzedzającym kwartał, w którym rozpoczęto przewożenie zabytku;
- 2) dwóch konwojentów – w przypadku gdy wartość zabytku jest równa albo większa niż 5 i mniejsza niż 15 jednostek obliczeniowych, o których mowa w ppkt 1;
- 3) trzech konwojentów – w przypadku gdy wartość zabytku jest równa albo większa niż 15 i mniejsza niż 50 jednostek obliczeniowych, o których mowa w ppkt 1;
- 4) czterech konwojentów – w przypadku gdy wartość zabytku jest równa albo większa niż 50 jednostek obliczeniowych, o których mowa w ppkt 1.

8. W przypadku gdy wartość przewożonego zabytku jest wyższa niż 15 jednostek obliczeniowych, o których mowa w pkt 7 ppkt 1, przewożenie zabytku odbywa się z udziałem Policji.

9. O udział Policji w przewożeniu zabytku występuje instytucja kultury, o której mowa w pkt 3.

10. Podczas przewożenia zabytku drogą lotniczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ochronę wykonuje co najmniej jeden konwojent.

11. W przypadku przewożenia samochodem zabytku o wartości większej niż 15 jednostek obliczeniowych, o których mowa w pkt 7 ppkt 1, przydziela się do ochrony dodatkowy pojazd samochodowy co najmniej z dwoma konwojentami.

12. Przewożenie zabytku planuje się tak, aby mogło być wykonywane w dni robocze. Planowane rozpoczęcie i zakończenie przewożenia zabytku osoba dowodząca konwojentami zgłasza telefonicznie do instytucji kultury, o której mowa w pkt 3.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1386 i 2120 oraz z 2018 r. poz. 138, 357, 730, 912 i 1076.

13. W przypadku gdy przewidywany jest dłuższy postój, miejsce postoju przewożonego zabytku i organizację jego ochrony właściciel lub posiadacz uzgadnia wcześniej z kierownikiem jednostki Policji, na terenie działania której postój jest planowany.

14. Przy wyznaczaniu dłuższego postoju w czasie przewożenia zabytku bierze się przede wszystkim pod uwagę możliwość wykorzystania do tego celu zamkniętych terenów muzeów i innych obiektów ochraniających przez specjalistyczne uzbrojone formacje ochronne w rozumieniu ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia lub terenów pozostających w trwałym zarządzie organów lub instytucji państwowych, po wcześniejszym uzgodnieniu przez właściciela lub posiadacza zabytku z tymi organami lub instytucjami możliwości spełnienia wymagań dotyczących przechowywania i zabezpieczenia zabytku podczas postoju.